

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13Csp/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207695
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8119207695.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. XX, o zaplatenie 4.886,35 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.466,28 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 14.7.2016 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 3.420,07 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 14.7.2016 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 150,- Eur mesačne splatných vždy do 15.-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 40 %, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 23.4.2019 sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť mu sumu 4.886,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.7.2016 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.. Uviedol, že so žalovaným uzatvorili spolu dňa 9.2.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, za základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 5.000,- Eur („schválená výška pôžičky“).

3. Žalobca tvrdil, že podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 143,63 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.617,80 Eur. Do dňa spisania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.579,93 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, dňa 27.4.2016 listom – predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, dňa 19.6.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 8.7.2016 – „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Žalobca uviedol, že právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok.

4. Žalobca uviedol, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 4.886,35 Eur, zákonné úroky si uplatňuje od šiesteho dna nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, a zmluvnú pokutu si v tomto konaní neuplatňuje. Tvrdil, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 6.466,28 Eur s tým, že uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu a suma po zosplatení, a zopakoval, že ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.579,93 Eur.

5. Počas konania následne žalobca oznámil, že pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, bola spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkovi, a navrhol, aby súd pripustil jeho vstup do konania namiesto pôvodného žalobcu. Súd o tomto návrhu rozhodol uznesením č.k. 13Csp/93/2019-43 zo dňa 12.8.2019 tak, že tomuto návrhu vyhovel a vstup nového žalobcu na miesto pôvodného žalobcu pripustil.

6. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe namietal, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), d), f), j), k) a l) ZoSU a v úverovej zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 2 písm. b), d) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov, a podľa vlastných slov „z opatrnosti“ vzniesol aj námietku premlčania všetkých splátok, ktoré boli splatné 3 roky dozadu, a pre prípad dlhu žiadal o možnosť jeho úhrady v splátkach.

7. Nový žalobca v replike k vyjadreniam žalovaného vyjadril názor, že k premlčaniu uplatneného nároku nedošlo a tvrdil, že zmluva o poskytnutí pôžičky spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zároveň však uviedol, že s prihliadnutím na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na podanej žalobe v časti prevyšujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 5.000,- Eur a doteraz zaplattenou sumou na úver vo výške 1.579,93 Eur ďalej netrvá, a vzhľadom na to zobral žalobu v časti istiny 1.466,28 Eur s úrokom z omeškania z tejto sumy od 14.7.2016 do zaplattenia späť. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného len na zaplattenie nesplatenej čistej istiny poskytnutého úveru s úrokom z omeškania a náhradou trov konania.

8. Žalovaný sa následne k replike žalobcu už nevyjadril.

9. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa strany sporu nedostavili, žalobca však svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím vo veci bez jeho účasti, a preto súd vec v zmysle ust. § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu, a prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy.

10. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. V danom prípade žalobca zobral žalobu čiastočne späť, a keďže tak urobil skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, teda v čase, keď sa na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby v zmysle ust. § 146 ods. 1 CSP neprihliada a jeho vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu preto nie je ani potrebné, súd konane v rozsahu späťvzatia žaloby postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v tejto časti zastavil.

13. V súvislosti so zvyškom uplatneného nároku, ktorým zostal rozdiel medzi poskytnutými peňažnými prostriedkami a zaplattenou sumou, sa súd vo veci oboznámil so žalobou, vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinami, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (§ 204 CSP), a na základe zhodných (resp. nepopretých) tvrdení rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1, § 151 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov zistil podstatný skutkový stav v zhode s tým, ako ho v rozhodných okolnostiach vo svojej žalobe a jej prílohách popísal žalobca. Žalovanému boli na základe zmluvy o pôžičke poskytnuté peňažné prostriedky v sume 5.000,- Eur, ktoré mal splácať v žalobcom špecifikovaných mesačných splátkach vo výške 143,63 Eur. Okrem toho z písomného vyhotovenia

zmluvy o pôžičke vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20.3.2015 a ďalšie splátky vždy do 20. dňa v mesiaci. Celkovo bola uhradená suma vo výške 1.579,93 Eur.

14. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo aj „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSU“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 1 ods. 1 ZoSU tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. V prejednávanom prípade je zrejmé, že ide o právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorá má v zmysle ust. § 261 ods. 6 OBZ povahu tzv. absolútneho obchodného záväzkového vzťahu spravujúceho sa ustanoveniami tretej časti tohto zákona. Zo skutočností uvedených žalobcom však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa ZoSU, ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

18. V zmysle ust. § 11 ZoSU (označeného ako dôsledky porušenia povinností) ak zmluva neobsahuje tam uvedené náležitosti, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (t.j. bez nároku na zmluvné úroky a poplatky). Iné následky spojené s eventúalnym nedostatkom v ňom uvedených náležitostiach však tento zákon nestanovuje.

19. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. V danom prípade zostalo podľa obsahu žaloby, po jej čiastočnom späťvzatí, predmetom konania už iba vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, a žiadne zmluvné úroky (okrem zákonných úrokov z meškania) a poplatky (obvykle spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) si žalobca neuplatňuje, a preto sa súd osobitnými obsahovými náležitosťami tejto zmluvy (a ich eventúalnymi nedostatkami) už bližšie ani nezaoberal.

23. Zo zisteného skutkového stavu pritom vyplýva, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. s poukazom na zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, označenú ako zmluva o pôžičke, poskytol žalovanému v jeho prospech peňažné prostriedky vo výške 5.000,- Eur, ktoré mu mal žalovaný vrátiť, a na úhradu ktorých tak mal nárok. Žalovaný mu však tieto peňažné prostriedky v rozsahu istiny vo výške 3.420,07 Eur neuhradil a dostal sa do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu,

príčom táto podstata zostávajúceho nároku žalobcu (postúpeného mu podľa § 524 OZ od jeho právneho predchodcu) nebola v konaní (okrem paušálne vznesenej námietky premlčania splátok splatných 3 roky dozadu) nijako spochybnená, a ani súd nezistil žiadne oslabenie tohto nároku alebo iný zákonný dôvod, ktorý by bránil uplatniť alebo priznať žalobcovi vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov voči žalovanému. Vzhľadom na to súd považoval žalobu v často o vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov za dôvodnú, a preto žalovanému uložil povinnosť na úhradu zostávajúcej časti poskytnutých peňažných prostriedkov spolu so zákonným úrokom z omeškania z dlžnej sumy v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády Slovenskej uplatneným v súlade so zákonom za čas po zosplatnení vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej než bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania.

24. Všeobecne uplatnenú námietku premlčania súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko celkovo vykonané platby žalovaného vo výške 1.579,93 Eur za peňažné prostriedky vo výške 5.000,- Eur, ktoré mali byť splácané od 20.3.2015 v 60 pravidelných mesačných splátkach, zodpovedajú pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru približne 19 mesačným splátkam, a zostatok dlhu teda zvyšným splátkam, ktoré tak mali byť splatené (pred predčasným zosplatnením) menej ako 3 roky pred podaním žaloby, a úhrada tejto sumy tak premlčaná nebola.

25. O splnení dlhu v splátkach súd rozhodol za primeraného použitia ust. § 232 ods. 3 CSP na základe žiadosti žalovaného, ku ktorej sa žalobca žiadnym spôsobom nevyjadril a nič nenamietal, s prihliadnutím na celkovú výšku dlhu žalovaného ako i priznané úročenie dlhu až do jeho zaplatenia úrokom z omeškania, keď vzhľadom na to podľa názoru súdu plnenie v splátkach nezasiahne nadmerne nepriaznivo do majetkovej sféry žalobcu. Súd preto uložil žalovanému povinnosť vykonať uložené peňažné plnenie v mesačných splátkach po 150,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, ktoré považoval za primerané a zodpovedajúce približne pôvodne v zmluve akceptovanej a žalovaným aj realizovanej výške splátok tak, aby dlh mohol byť uhradený v primeranom čase, a to pri súčasnej snahe o zabezpečenie jeho finančnej disciplíny zároveň so stanovením podmienky riadneho plnenia splátok pod stratou výhody splátok pri omeškaní s ich plnením v zmysle ust. § 232 ods. 4 CSP - tak, ako jej to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd zároveň pripomína, že určený spôsob splnenia dlhu predstavuje minimálne splátky a je na žalovanom aj v jeho záujme (vzhľadom na úročenie dlhu), aby uložené peňažné plnenie, podľa svojho uváženia, vykonal prípadne dobrovoľne aj skôr.

26. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Žalobca bol v konaní o svojej žalobe na zaplatenie 4.886,35 Eur úspešný v časti vo výške 3.420,07 Eur, čo predstavuje 70% úspešnosť, žalovaný bol v konaní procesne úspešný vo zvyšku, čo predstavuje 30% úspešnosť, takže žalobca má potom podľa pomeru úspechu nárok na náhradu trov konania v rozsahu pomerného rozdielu vo výške 40%. Už len pre úplnosť súd uvádza, že žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné úspešnému žalobcovi jemu vzniknuté trovy tohto konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva), resp. tak ako v tomto prípade ich pomernú časť v zmysle ust. § 257 CSP celkom výnimočne nepriznať a žiadať, aby ich znášal sám, strany do skončenia konania netvrdili a ani súd nezistil. Strana, ktorá realizuje kroky k začatiu alebo trvaniu občianskeho súdneho konania, musí vždy zvážiť jeho začatie resp. obranu v ňom, a podľa všetkých okolností, priebehu konania a vyjadrení protistrany prípadne aj jeho predlžovanie resp. trvanie na podanom návrhu, a preto musí znášať aj dôsledky s tým spojené plynúce z jej procesného neúspechu v konaní. V súvislosti s eventúalnymi úvahami o aplikácii výnimočného ust. § 257 CSP súd prvého stupňa zároveň poukazuje aj na výklad obsahovo obdobného ust. § 150 O.s.p. v rozhodnutí Ústavného súdu ČR pod sp. zn. IV. ÚS 3678/12, podľa ktorého „Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa aplikácie ustanovenia § 150 O.s.p., je nutné konštatovať, že sa jedná o procesné ustanovenie, ktorého použitie je výslovne na uvážení všeobecného súdu. Pokiaľ sa teda, či už obvodný alebo mestský súd rozhodol dané ustanovenie neaplikovať, nie je jeho povinnosťou toto akokoľvek zdôvodňovať. Dôvodom je tu predovšetkým tá skutočnosť, že ustanovenie § 150 O.s.p. je výnimkou

zo všeobecného pravidla, a pokiaľ nedôjde k aplikácii tejto výnimky, platí pravidlo všeobecné. Inými slovami povedané, povinnosť odôvodnenia nákladového výroku z uhla pohľadu ustanovenia § 150 O.s.p. by nastala až v prípade, že by došlo k jeho aplikácii.“ O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.